

Full Oficial del Consell Municipal

No es retornen originals
ni s'accepta correspon-
dència sobre els mateixos.

Any III - Vilanova i la Geltrú, dilluns, 31 gener del 1938 - N.º 555

Sols es respon de la publicació
d'aquelles notes que se'ns tra-
metin abans de les 8 del vespre.

Homenatge a l'Exèrcit Popular

Tal com estava anunciat, ahir al matí tingué lloc al saló d'actes de l'Institut de Segon Ensenyament d'aquesta vila l'Homenatge a l'Exèrcit Popular amb motiu de la seva heroica i eficaç actuació, organitzat conjuntament pels organismes docents de Vilanova: l'Escola Superior de Treball, l'Institut i la Inspecció del Magisteri en representació dels mestres nacionals i de la Generalitat.

L'acte, dintre la seva senzillesa, ha assolit caràcter de solemnitat i de cordial efusió.

El local estava severament exornat amb palmeres i llorers. Ocupaven llocs preferents de la testera els retrats del President de la República, Ministre de Defensa, la senyera nacional i la catalana. Els alumnes col·laboraren espontàniament a la decoració.

El Conseller municipal de Cultura, en Carles Figueras, presidi l'acte en representació de l'Alcalde i de l'Ajuntament. Tenia a la dreta el tinent Ginés Pérez, representant del Comandant Militar de la plaça; a l'esquerra el delegat de la Generalitat a l'Escola Superior de Treball. Ocupaven altres seients de l'estrada presidencial altres personalitats i representacions del Magisteri, de l'Escola de Treball, municipal de Música, de l'Institut, etc. La sala estava plena d'un públic entusiasta.

Obert l'acte pel President en breus i escaients paraules, concedí la paraula al professor senyor Inglés, el qual amb paraula fàcil i entusiasta féu història del moviment antifeixista provocat per la rebel·lió militar. Féu destacar el caràcter popular de l'actuació leal, la consciència política que l'informà i l'evolució de les primitives forces antifeixistes fins arribar a la unitat de comandament i d'obediència de què és exponent l'Exèrcit popular, i demostració de l'eficàcia, la victòria de Terol que tanta ressonància nacional i internacional ha obtingut. Dedicà uns mots de lloança als militars lleials que, com els generals Miaja i Rojo, i els sortits de la massa popular, com Mera, Lister i el Campesino, guiaren l'exèrcit a l'hora de la resistència i el guien ara pel camí de la victòria.

Els senyors Casas, professor de l'Institut, i Redondo, Inspector de Primer ensenyament, s'adheriren a l'Homenatge amb calurosos parlaments.

El representant de l'autoritat militar, tinent Pérez, digué uns mots efusius i plens d'entusiasme, i prometé que l'exèrcit compliria amb la decisió d'aniquilar el feixisme.

El senyor Figueras amb adequades paraules féu un resum dels parlaments i llegí un telegrama adreçat al Ministre de Defensa com a genuí representant de l'Exèrcit que s'enaltia.

Un trio format per professors de l'Escola de Música, abans i després de l'acte, executà els himnes de l'Exèrcit Popular i nacional.

La festa acabà en mig d'entusiastes aplaudiments.

PAU I VICTORIA

III i últim

D'un temps ençà que corren vents malignes que escampen com mala profecia, la nova de la fi de la guerra. Un ingenu preguntarà al moment, en demanda de detalls. Un que vulgui la pau que li han de proporcionar «ells» farà més. Un home que estimi la pau amb la mateixa amor que s'estima la mare i la terra, no en farà cas perquè ja sap que és impossible, perquè ell, sense pretensions, i sense saber-ho, és un gran psicòleg.

Catalunya — n'ha parlat més d'una vegada el President — és terra de pau, i perquè la desitja i la vol, guerreja, perquè sap que sense la victòria no hi ha pau possible ni prosperitat, ni llibertat.

Fem la guerra perquè ens l'han imposada. Ningú pot dir que la política de la República hagi estat de guerra. Disposats a fer-la, la fem amb totes les forces, amb tota la ràbia que es fa una guerra.

Es un pecat, practicar una guerra, atacar un altre poble en nom de la pàtria. En nom d'ella no es pot atacar mai una altre, perquè llavors tots els exèrcits atacarien en nom d'aquesta, i això no és veritat ni ho serà mai. Que es defensi una terra en contra de la invasió estrangera i es posi a la boca el nom de la pàtria, és cosa natural i lògica. Que hom vulgui apoderar-se d'una altra per desigs d'expansió és una cosa reprotxable. Es per això que a més de batir-nos per les multituds que encara no han conegut una existència, veritablement d'homes, ho fem per la pàtria, en nom de la pàtria, per salvar-la d'una estrangerització que cap fill digne no pot permetre.

Es per això que ens batem per portar una pau ibèrica; una pau de casa, tota nostra.

Perquè la nostra pau amb la victòria, la trobarem a casa, amb el viure nostre, d'acord amb els sentiments que ara ens induïxen a lluitar per aconseguir-la. No serà pas la pau, pau romana, que voldrien que fos a Roma.

Roma vol, perquè li convé, que la pau de Catalunya sigui portada amb els de Salamanca, però des de Barcelona. I Barcelona sembla que ho oblidin, és veritablement la base de la resistència republicana. En ella hi ha l'esperit pacífic, democràtic i federal d'Ibèria, i a Salamanca hi ha l'esperit militarista, imperial i centralista—que és per allà on mai no ens entendrem. I és que Itàlia cobeja la costa catalana, i perquè ja sap que per la violència no podrà establir-s'hi, voldria, i per això la propaga per tots els mitjans, aquesta pau separada, que no anés lligada amb la dels altres pobles de la Ibèria. I això no serà mai, perquè anem tots al combat, les terres amb ignultat són trocejades i tots junts n'haurem de tornar victoriosos.

La pau catalana seria — diu Rubió a «Le Peuple» de Brusel·les — una pau per tota l'Espanya. Una pau de realitat, jamai una solució dogmàtica, mare de noves lluites en l'esdevenidor; voldria basar-se en aquestes veritats profundes que es troben en el sí de cada terra espanyola, i en fi, aquesta pau catalana seria una pau internacional, que serviria de lligam de l'Europa Occidental amb aquesta Àfrica que n'és la colònia comuna.

Sí, aquesta és la realitat de la pau catalana, que és la pau de tots els pobles d'Ibèria, després de la victòria.

I no cap altre; perquè com bé ha estat dit diverses vegades, no és ací, en les futilitats de cafè, dels que tot ho saben i es queden en terra, de les discussions ginebrines, ni a les taules del Comitè de no intervenció, ni enlloc, que farem i treballarem i posarem tot el que som i valem i podem per fer sortir aquesta pau tan nostre, i que tant enyorrem, pau que ha d'ésser resultat immediat de la nostra victòria, no és en cap lloc d'aquesta que es labora per la pau, on moltes de les vegades no hi ha cap desig d'ella, sinó allà, allà on mai no se sent aquest mot, perquè fan la guerra per a la pau, al front de lluita, on hi ha els seus únics amics, allà d'on s'espera marxar un dia, que serà d'un sol vivificador o d'una tenebra espantosa, d'una calor xafogosa o d'un fred glacial, amb aquestes paraules: «portem la victòria, portem la pau».

X. G.

Dimecres, nit, al Teatre del Bosc, reaparició de la companyia de barrila que dirigeix en Josep Santpere.

Convocatòries Avisos i notícies

Federación Local de Grupos Anarquistas de Villanueva

Por la presente se convoca a todos los compañeros pertenecientes a esta Federación Local, a la reunión general de Grupos, para hoy, lunes, a las nueve y media de la noche, en nuestro local social.

El Comité

C. N. T.

U. G. T.

Fàbrica Mata i Pons (Mar)

Es convoca amb urgència als obrers parats d'aquesta fàbrica, a una Reunió que tindrà lloc demà, dimarts, a les tres de la tarda, al local del Fabril (abans Penya), per tal de donar compte dels treballs que es duen a terme.

La Comissió

B A N

Per ordre del Cap del Destacament d'Intendència d'aquesta comarca, s'assabenta a tots els productors, comerciants i magatzemistes, de l'obligació en què es troben de declarar en aquest Ajuntament, dintre el termini que fineix el dia 31 del corrent, totes les existències de productes agrícoles que tinguin en llur poder.

Als que no compleixin aquesta ordre dins la data fixada, pel mateix Destacament d'Intendència els seran requisades totes les existències.

L'Alcalde-President, Joan Recasens

Control i Racionament de Queviures

VERDURA

Avui començarà amb el número 2.151.

Comissió de Sanitat i Assistència Social

Revisió de targes de racionament de llet

Pel present es fa públic que durant els dies 31 del mes que som i 1 i 2 de febrer proper i hores de 18 a 19, en les oficines municipals es renovaran les targes de racionament de llet per a donadors de sang que hagin sofert l'extracció des del dia 11 de desembre darrer fins a la data, als quals els serà entregada la tarja de racionament de llet i els cupons corresponents a dos mesos, a comptar del dia de l'extracció inclusivament.

COMEDORES POPULARES

Nota

Como sea que la nota publicada en el FULL OFICIAL referente a los Comedores Populares ha suscitado algunos comentarios, y no queriendo que se confunda la gimnasia con la magnesias, salgo al paso de los mismos poniendo las cosas en el lugar que les corresponde.

En los Comedores Populares se servían normalmente de 150 a 200 desayunos y para los mismos nos eran suministrados 30 litros de leche. Actualmente el promedio de 200 desayunos ha ascendido por arte de «birli birloqui» a 400, y la cantidad de leche suministrada no puede ser aumentada a causa de la escasez de la misma.

Yo quisiera que los camaradas refugiados me dijeran qué clase de combinación se tiene que hacer para servir 400 desayunos con 30 litros de leche. Luego se tiene que quedar alguien sin ella y creo que es preferible que se queden sin leche las personas jóvenes que las criaturas y los ancianos, pues éstos necesitan una sobrealimentación.

Referente a la otra medida de que la comida se servirá a las once de la mañana y la cena a las seis de la tarde, es para evitar de que gente poco escrupulosa y poco revolucionaria, que trabajan y cobran un jornal, se cuele en los Comedores a exprimir el grifo de Asistencia Social, para así tener más dinero para el vicio.

Por los Comedores Populares:
El Consejero responsable,
S. Canadà.

Ninguno ama a su patria porque es grande, sino porque es suya. — Séneca.

Hojeando la prensa extranjera

En la riente ciudad de Como situada al norte de Italia muy próxima a la frontera suiza, se ha apoderado una gran emoción entre los soldados de su guarnición al anuncio de la próxima salida para España. De ellos, 92 faltaron a la lista. Inmediatamente salieron en su persecución las escuadras fascistas que tuvieron que hacer uso de las armas, de lo que resultaron numerosos heridos. Los fugitivos detenidos han ingresado en el calabozo.

También se sabe de Trieste que a un regimiento de guarnición en aquella plaza le ha sido dada orden de salir para España. Corren voces que muchos militares han desertado llevándose con ellos el equipo completo.

Imp. Virelle i Soler, socialitzada. — Vilanova i La Geltrú